

Åndeligt selvmord af Martinus

1. Åndeligt selvmord er en ny betegnelse

"Åndeligt selvmord" er måske nok en ny betegnelse, for det har hele tiden heddet sig, at "man kan godt slå legemet ihjel, men man kan ikke ihjelslå sjælen".

Vi må komme til at se lidt anderledes på det.

2. Jeget, overbevidstheden og det skabte

Det er ikke sådan, at man kan dræbe det levende væsen. Det kan naturligvis ikke dræbes.

Det levende væsen består af en væsenskerne, et jeg, som er helt uden for tid og rum, og som eksisterer under helt andre love end det, vi kan sanse og iagttage. Dette jeg har en overbevidsthed. Denne overbevidsthed ligger også hinsides tid og rum. Den er uden for reinkarnation. Den er uden for døden, og den er så at sige uden for livet. Thi begge disse realiteter er noget, der skabes.

Det, der er evigt, er eksistensen. Jeget har en evig eksistens. Men der ville ikke være ret meget ved denne eksistens, hvis ikke der samtidig var noget, der hed livet. Livet er oplevelserne. Det er dette at kunne opleve, at man er til, og ligeledes at kunne tilkendegive, at man eksisterer. Det befordres ved det, vi kalder mentalitet eller bevidsthed.

3. Det fysiske legeme udgør kun et enkelt af seks legemer

For at bevidstheden kan udfolde sig, eksisterer væsenet altså som en evig udødelig væsenskerne, som har en overbevidsthed, til hvilken der er knyttet nogle forskellige legemer, hvoraf De kender det fysiske legeme. Men det fysiske legeme udgør ikke helheden. Det udgør kun et enkelt af seks legemer.

4. Den fysiske materie er iblandet psykisk kraft

Det fysiske legeme eksisterer ikke som blot og bar fysisk. Hvis det kun var fysisk, ville vi ikke kunne sanse. Vi ville ikke kunne opleve noget som helst. Vi ville ikke opleve, at der var liv til, og vi kunne ikke tilkendegive, at vi eksisterede.

Den del af vor fysiske organisme, der er helt fysisk, er den mineralske del, dvs. vore negle og vort hår. Vi kan klippe og skære i disse foreteelser, og det mærkes ikke spor. Hvorfor mærkes det ikke? Fordi her forekommer der ikke nogen vågen dagsbevidsthed.

Det er kun neglene og de andre mineralske dele ved vor fysiske organisme, der er helt fysiske. Alt det øvrige er ikke blot og bar fysisk. Det er også åndeligt. Hvordan kan vi konstatere det? Det kan vi bl.a. konstatere derved, at den fysiske materie er iblandet en psykisk kraft, som hedder instinkt. Derved er opstået en tilstand i den fysiske materie således, at den kom til at fremtræde som vegetabilsk materie; fysisk materie dirigeret af instinkt. Hvad er instinkt? Instinkt er en energiart, som kan gå i forbindelse med den fysiske materie og dirigere den i særlige bestemte former. Og disse former viser sig så at være en begyndelse til skabelsen af organismer. De organer, vi nu har så fuldkomne i vor animalske organisme, begyndte at få deres form, deres tilblivelse, i den vegetabiliske materie.

Den vegetabiliske materie blev iblandet endnu en energi. Denne energi var følelse. Og så blev den vegetabiliske materie til animalsk materie; det, som vi kender som kød og blod. Det er hovedsagelig af denne materie, den fysiske organisme består.

Endnu en energi gør sig gældende i den fysiske organisme, og det er intelligensen. Den fysiske materie bliver dirigeret ved hjælp af den animalske organisme. Vi ser, hvorledes det levende væsen kan dirigere materien, og ligeledes kan bygge sin fysiske organisme op i logiske former, så den er blevet til et fuldkomment redskab.

Der er yderligere to energier, vi kender, som også går ind i materien, som også er i den fysiske materie, i organismen, og det er intuition og hukommelse.

5. Hver grundenergi styres gennem et særligt legeme

Alle disse energiarter gør sig altså gældende i den kombination af materie, vi kender som det levende væsens fysiske organisme. De er ikke lige meget fremtrædende i alle organismer, men de eksisterer i alle organismer. Og vi ser, hvorledes de har en mission. De er ikke tilfældigt forekommende i denne materie. Hver især er særligt organiseret, har en særlig rolle at spille. Men når disse energier således kan dirigeres til at udføre hver sin særlige rolle, så betyder det, at der for hver energi må være et organ, igennem hvilket energien kan styres og ledes.

Der må således være et organ for instinkt. Instinktet er til stede i os. Det beforder alle de funktioner, der ligger uden for vor viljes kontrol; alle de funktioner, som vi ikke har med at gøre, såsom hjerteslaget og pulsen. Åndedrættet er også noget, vi ikke kan standse. Det går også automatisk. Og kirtelfunktionerne og fordøjelsen. Alle disse funktioner foregår automatisk. Og denne automatik bæres udelukkende af instinkt. Ligesom instinktet har også de andre energiarter et særligt legeme, igennem hvilket de dirigeres, bliver til den og den kraft, udfolder sig med den og den styrke, eller den og den mindre styrke, alt eftersom der nu er brug for det i denne organisme.

Og når de andre energiarter, blandt andet følelsen, også får en bestemt udfoldelsesart i væsenet, så er der også noget, der bestemmer, at hver energi får netop sin udfoldelsesart. Derfor er der også et legeme eller organ for følelsen, et for intelligensen, et for hukommelsen, og et for intuitionen.

6. Uden grundenergiene ville der ingen livsoplevelse være

Hvis disse energier ikke var til stede i den fysiske organisme, ville der ikke være nogen oplevelse af livet. Når vi iagttager hinanden, og vi ser de detaljer, der er omkring os – farver, lys og materie, mennesker –, så er det et sammenspil af disse forskellige organer. Det, at vi kan se, er ikke en fysisk foreteelse alene. Den fysiske funktion standser op allerede inde i øjets baggrund. På en hinde her danner der sig et fysisk billede af det, der ligger foran. Men det ville ikke betyde noget, hvis det blot var en fysisk billeddannelse. Det samme gør sig gældende i et fotografiapparat. Fotografiapparatet kan ikke opleve noget. Men mennesket eller dyret, det levende væsen, det kan opfatte. Dér bliver det billede, der er i øjets hinde, omdannet til at udgøre en forklaring. Det sker ved hjælp af følelse. Det sker ved hjælp af intelligens. Det sker ved hjælp af hukommelse.

Hvis vi ingen hukommelse havde, kunne vi ikke genkende noget som helst. Vi kunne ikke lære noget som helst. Hver eneste gang vi oplevede en ting, eller hver eneste gang vi talte med et menneske, ville denne ting eller dette menneske være en helt ny oplevelse for os. Og når vi havde vendt os bort fra det menneske, så kunne vi ikke huske, at vi havde talt med det. Men nu er det ikke sådan! Enhver oplevelse giver et aftryk eller en markering inde i bevidstheden således, at vi ved hjælp af hukommelsen kan huske det, vi har set før. Og når vi ser den samme ting, så kan vi genkende den.

Uden intelligens kunne vi slet ikke beregne noget som helst. Det var umuligt for os at kunne regne ud, at to til to var fire. Det ville være ganske umuligt at foretage de mindste former for analysering. Havde vi ingen følelse, kunne vi ikke fornemme. Vi ville ikke kunne fornemme forskel på behag og ubehag. Vi ville ikke kunne mærke det mindste. Man kunne flå og skære i vor organisme. Det ville vi ikke kunne fornemme spor af. Men følelsen giver sig også udslag på et højere plan således, at vi kan fornemme velvære og ubehag også i mentaliteten, i tankeverden.

Og havde vi ikke tyngdeenergien, – dvs. solenergien eller ildenergien, – hvis den ikke var til stede i os, havde vi ingen normaltemperatur. Der er ild i os! Hele vor normaltemperatur er en balance af verdensaltets ild og kulde. Og det har sin overordentlig store betydning, idet vi ved denne kombination i os

får kraften til at løfte vor arm, og kraften til at udtale ord. Ved hjælp af kombinationen af de to energier, tyngdeenergien og følelsesenergien, er det, at vort hjerte og vort åndedræt kan fungere, og hele vor ernæring og fordøjelse kan finde sted. Hele vor sansning, hele vor udfoldelse af vilje, er baseret på disse to energiers tilstedeværelse.

Den fysiske organisme er altså ikke en ren og skær fysisk organisme. Den er en kombination af de forskellige psykiske energier, der tilsammen midlertidigt fremtræder i en form, som vi kalder fysisk, fordi organismen er bygget sådan, at vi ved hjælp af nogle fysiske sanser kan iagttage den og lede iagttagelserne ind til det område i vor underbevidsthed, hvor vi kan analysere det ud. Vi kan fornemme, og vi kan føle, og vi kan huske osv. Alt det sansede ledes derind.

7. Den psykiske organisme er udødelig

Livsfunktionen er altså en funktion, der består af hukommelse, intuition, intelligens, følelse, tyngde og instinkt. Og vi består således af sådan en samlet organisme. Denne organisme er udødelig. Vi kan ødelægge et enkelt organ, fx det fysiske. Det, der viser sig som det fysiske, kan vi godt ødelægge. Men de forskellige energiers organer er selvstændige. Man kan sige, at de hver især er en slags personlighedsspaltning af mennesket.

Selv om den fysiske organisme bliver myrdet, dør mennesket ikke. Det taber ikke bevidstheden. Det ophører ikke med at opleve livet. Det er en stor illusion! Men mennesket ophører med at kunne sanse eller få indtryk fra den materielle verden.

Det kan det ikke få – ikke direkte – således som det kan, når det har den fysiske organisme. Men de organer, som udgør den øvrige del af organismen, de er på det psykiske plan. For selv om væsenet har mistet den fysiske organisme, så har det endnu instinkt, følelse, intuition, intelligens og hukommelse. Organismen består af en samlet kombination af disse egenskaber. Så den virkelige død, – nogen virkelig, absolut død, – eksisterer ikke.

8. Mennesket kan ikke altid leve i den filosofi, at man er dødelig

Vi kan ikke se, når den fysiske organisme skilles fra det psykiske væsen. Når vi ikke kan se det psykiske væsen og vi kun kan se den fysiske materiekombination, og vi ser, at nu ligger den død hen, der er ikke spor liv i den, der er ingenting til at bevæge den, – det, som før dirigerede og bevægede den; det, der før oplevede livet igennem den; det er forsvundet –, ja, så er der kommet den overtro ind i verden, at når man er død, så er man død. At der skulle være reinkarnation, at der skulle være et liv efter døden, det er kun noget, der er naivt. Det er falske forestillinger!

Men sådan er det ikke! En sådan filosofi kan intet menneske hverken leve eller dø på. Mennesker kan leve på den, så længe det går dem godt i den materielle tilværelse, når de har en sund krop, og de har det godt økonomisk, og det hele former sig pænt. Men lad disse mennesker komme ind i en ulykkelig tilstand, og de skal nok opdage deres hjælpeløshed. Mennesket kan ikke leve i den filosofi, at man er dødelig.

9. Det fysiske selvmord

Når et menneske begår fysisk selvmord, er det i virkeligheden ikke et mord på helheden. Det er et mord på den fysiske funktion. Den funktion, de samlede legemer danner, og som giver sig udslag i fysisk oplevelse, sættes ud af spillet.

Men mennesket lever videre på det åndelige plan. Der er straks et af de andre organer, der bærer bevidstheden. I det jordiske menneskes tilfælde, og også for dyrenes vedkommende, bærer følelseslegemet bevidstheden, lige så snart det fysiske legeme bliver ødelagt, eller det skilles ud på grund af alderdom. Det er så viseligt indrettet, at når det fysiske legeme, som jo er et redskab, er blevet læderet og ubrugeligt, enten ved en katastrofe eller ved alderdom, så skilles det af sig selv fra det virkelige væsen, som så lever videre på det psykiske plan.

10. Kan man slå sjælen ihjel?

(jf. Matt. 10,28)

Vi har hørt, at "man kan ikke slå sjælen ihjel, men man kan godt slå legemet ihjel". Det vil altså sige, at vi kan godt slå den fysiske organisme ihjel, som der står. Det kan vi godt. Men "sjælen" kan vi ikke dræbe. Den, der udtalte denne sætning, var Kristus selv. Men vi må forstå, at dengang var man ikke nået frem til at vide, hvordan den åndelige struktur var. Selvfølgelig vidste Kristus, hvordan den åndelige struktur var. Men han var stedt over for mennesker, hvor det var ganske umuligt at forklare dem det. Man havde intet ordforråd, ved hvilket man kunne gøre det begribeligt for dem, og de havde ikke begæret efter denne viden. Derfor måtte han nøjes med at sige "sjælen".

Man sagde så, at et levende væsen kun bestod af sjæl og legeme. Hvis det kun bestod af sjæl og legeme, så er det rigtigt, så "kan man ikke slå sjælen ihjel". Men i den virkelige analyse af det levende væsen bliver "sjælen" ikke det virkelige levende væsen. Da bliver "sjælen" underbevidstheden og overbevidstheden. Men uden for disse to realiteter eksisterer det udødelige jeg. Og også overbevidstheden er ganske usårlig, ganske udødelig.

De underbevidste åndelige legemer, som danner dags- og natbevidstheden, er det, som i fremtidens åndsvidenskab vil komme til at fremtræde som det, der er "sjælen". Så vi kan sige, at det levende væsen består af et jeg, en overbevidsthed, sjæl og fysisk legeme.

Når nu der er tale om åndeligt selvmord, så er det noget, der skulle svare til det fysiske selvmord. Og det er der slet ikke noget i vejen for. Man kan godt begå et åndeligt selvmord.

Nu ved De, at det fysiske selvmord ikke er et virkeligt mord på helheden. Det er ikke et fuldstændigt drab af individet.

Det åndelige selvmord er heller ikke et fuldstændigt drab, en fuldstændig udslettelse af individet. Det er kun en nedbrydelse af de organer, som jeg nævnte før.

Vi har disse åndelige legemer: følelse, intelligens, intuition, hukommelse og instinkt. Hver af disse energiarter danner sit eget legeme, som – når vi er i den fysiske organisme – gennemstrømmer denne organisme. Men er den fysiske organisme der ikke, så fungerer de altså ikke på det fysiske plan, men på det åndelige plan. Disse psykiske legemer er tildannede. Det er noget, der bliver skabt. De bliver forbedrede. De er kommet fra primitive forhold akkurat ligesom det fysiske legeme, og de er derfor underkastet skabelse. Men alt, hvad der er underkastet skabelse, kan ødelægges. Det kan nedbrydes. Det kan degenerere, og det kan bygges op. Det kan fuldkommengøres osv. Det er underkastet alle disse tids- og rumdimensionelle foreteelser, men selve deres grundprincip kan ikke udslettes.

11. Åndeligt selvmord kan føre til åndssvaghed

Når jeg taler om et åndeligt selvmord, vil det altså betyde, at man foruden at kunne begå det fysiske selvmord, så kan man også skabe et mord på sin psykiske oplevelsestilstand således, at man ikke kan skabe en fysisk organisme ordentligt.

Man kan ødelægge sine psykiske legemer indtil en sådan grad, man udmærket godt kan fødes i et fysisk legeme, men intelligensen er ødelagt, følelsesevnen er ødelagt, hukommelsen er ødelagt, intuitionsevnen er ødelagt. Hvordan tror De, et væsen ser ud, der kommer til verden med sådanne ødelagte sanseorganer? Det forekommer i stor stil. Der er en masse mennesker, der fødes til verden i denne tilstand. Vi er ikke vant til at kalde dem åndelige lig, men i virkeligheden er det åndelige selvmordere.

Væsener, der fødes efter at have begået et kulminerende åndeligt selvmord, kender vi under begrebet, "åndssvage". Åndssvaghed er den største defekt, et levende væsen kan komme ud for. Her har vi kulminationen af livets mindste udfoldelse. Jeg har engang set et menneske, som var – så vidt jeg husker – tyve år. Dette menneske var ligesom et lille barn. Det blev madet, og det havde ingen sansevner. Det genkendte ikke dem, der havde med det at gøre. Det lå hen. Det var nedsat i livsfunktion, og der var ingen udsigter til, at det kunne blive anderledes i dette liv.

12. Det åndelige selvmord sker ubevidst

Det har sin store betydning, at vi kommer til at se lidt på, hvordan sådan en tilstand opstår. Den er i sig selv et selvmord. Men der er den forskel på dette selvmord og det fysiske selvmord, at det fysiske selvmord er gerne bevidst. Det er noget, mennesket vil. Det gør det med vilje. Det er blevet ulykkeligt. Det er blevet deprimeret. Det synes ikke, at det kan finde nogen løsning på sit liv. Det er ganske forspildt. Der er ikke noget håb, og så tror det, at ved at udslutte sin fysiske organisme, så oplever det ikke noget mere. Så tror det, at det er en bedre tilværelse, så at sige. Det er bedre at være helt udsluttet, end det er at opleve sådan en lidelsestilstand.

Det fysiske selvmord er altså noget, der gøres med vilje. Derimod er det åndelige selvmord noget, der sker ganske ubevidst af mennesket selv. Det ved ikke af det. Det ved ikke, hvordan det åndelige selvmord opstår. For sagen er nemlig den, at så længe man ikke tror på, at der eksisterer flere liv; så længe man ikke forstår, at man er kommet af tidligere liv, og at det nuværende liv kun er et resultat af disse tidligere liv, ligesom der kommer fremtidige liv, der vil være et resultat af det nuværende; så længe man ikke har denne forståelse, denne viden, så er det soleklart, at man ikke kan vide noget som helst om det åndelige selvmord. For det åndelige selvmord er ikke noget, der opstår hverken ved et chok eller ved en ulykke. Det er ikke noget, der opstår ved, at man vil det. Det er noget, der opstår ved afsporing fra den virkelige og naturlige livsvej fremover.

13. Træerne vokser ikke ind i himlen

Og vi kan så i dag se disse åndelige lig. De er ikke alle sammen lige døde. Det vil sige, de er ikke "døde" i den forstand, at de er helt livløse, for det kan nemlig aldrig finde sted.

Det er den samme lov, der gør sig gældende her, som den der gør sig gældende, når vi ser træerne. De kan ikke blive ved at vokse, så de vokser op i himlen. De standser på et givet tidspunkt. Vi ser også med alle de andre foreteelser i den fysiske tilværelse, at disse skabelsesprocesser har en vis grænse, hvor de går til, og så begynder der et nyt kredsløb.

Sådan er det også med selvmordene. Det fysiske selvmord kan bringes til at gå lige akkurat dertil, at man ikke oplever på det fysiske plan, men oplever på det åndelige plan. Det åndelige selvmord bringes lige dertil, at man hverken kan opleve fysisk eller åndeligt. Man kan dog opleve en lille smule. Der er en livskerne tilbage, som ikke kan berøres, og som lige akkurat kan holde bevidstheden i live. Men alle de særlige funktioner, som skulle gøre livet til en guddommelig oplevelse, er svækkede.

14. Afsporinger, som mennesker foretager sig i god tro

Hvordan foregår nu sådan et selvmord? Det kan vi iagttage i det daglige liv omkring os. Når man kan "se og høre" på det psykiske område, kan iagttage mentalitet osv., så er det let at se, hvem der er på vej ind i et åndeligt selvmord. Så kan man også se, at dér er et menneske, som er helt inde i kulminationen, og så er dér et, som lige er kommet ud af det åndelige selvmord. Det er på vej opad imod helbredelse. Alt det kan iagttages, når De efterhånden bliver belært om alle detaljer og symptomer osv.

Noget af det, som særlig gør sig gældende i det åndelige selvmord, er afsporinger, som menneskene foretager sig i god tro, og mener, at det er fuldstændig i kontakt med livet.

Det er foreteelser, som indvirker direkte på de åndelige legemer. Menneskene kan foretage sig ting, der direkte kan nedbryde intelligensen. De kan foretage sig ting, der nedbryder hukommelsen. De kan foretage sig ting, der ødelægger følelsen. De kan foretage sig ting, som ødelægger deres instinkt.

De kan foretage sig sådanne forskellige ting her på det materielle plan, som virkelig har indvirkning på de særlige åndelige organer. Og det gør menneskene! Det er ikke noget, man kan bebrejde dem. De kan jo ikke vide det. De skal nemlig igennem denne proces.

Dog ikke alle. Alt eftersom de nu kan bringes til viden og forståelse af den virkelige livsvej, behøver de ikke alle sammen at komme til at gå den vej.

15. Livet laver altid eksempler

Nu er der så mange resultater i verden af åndelige selvmord, som man kan pege på, og som man kan analysere ud, og vise vejen fra den normale tilværelse, da det åndelige selvmord begyndte, og så igennem de forskellige stadier, helt frem til det kulminerende stadium, den totalt åndssvage. Ved at kunne vise disse ting som håndgribelige realiteter, bliver det en realistisk vejledning for de mennesker, som befinder sig i normal begavelse.

Der må altid gøres nogle eksempler. Livet laver altid eksempler. Det laver altid vældige erfaringer, ved hvilke tingene kan blive til realistiske kendsgerninger således, at det ikke er blot og bar forestillinger, man fremfører for menneskene. Det må være virkelige håndgribelige erfaringer.

16. Fri vilje til at handle forkert eller rigtigt

Når vi ser på menneskenes daglige tilværelse, kan vi se en hel masse ting i deres daglige liv, som i virkeligheden slet ikke har med sundheden at gøre, hverken på det fysiske plan eller på det åndelige plan. Vi ser, at menneskene har vænnet sig til en masse ting, som slet ikke har med fornuft at gøre, som slet ikke har med de virkelige livslove at gøre, men er en direkte overtrædelse af livslovene. Det måtte de komme til, for de er væsener, der går i blinde. De er sat ind i et stort område, hvor der, lige så snart de træder forkert, sker en nedbrydning af livet. Træder de rigtigt, sker der en opbygning.

Hvordan skulle de ellers lære at gå den rigtige vej? Hvordan skulle de lære at træde på de rigtige steder, og lade være med at træde på de forkerte steder? Det ville være ganske umuligt. Så vil De måske sige: "Ja, men hvorfor behøver der i det hele taget være forskellige veje?" Ja, hvis der ikke var forskellige veje, så var De ikke et frit væsen, og så kunne De ikke gøre erfaringer. De kunne ikke lære, hvad der var den rigtige vej, og hvad der var den forkerte. Og det ville da være kedeligt.

Det ville altså sige, at man så var ringere end en idiot. Man kunne slet ikke have nogle særlige forestillinger, kunne ikke beregne noget, kunne ikke bestemme noget. Hvad betød en fri vilje, når vi ikke havde nogen idé om, hvordan denne vilje skulle bruges, og hvad den skulle bruges til? – Når vi ikke kunne vide, at der var noget, der var godt, og noget, der var ondt; at der var noget, der var galt, og noget, der var rigtigt; hvad skulle vi så bruge vores vilje til?

Derfor er det ganske naturligt, at der er muligheder for afsporinger. Der er muligheder for åndelige selvmord så vel som for fysiske selvmord.

17. Åndelige selvmord foregår over flere liv

Åndelige selvmord foregår igennem flere liv. Den åndelige struktur er ikke sådan at nedbryde, for det er flere legemer på én gang, og det er psykisk materie. Den er ikke nær så let at nedbryde som den rent fysiske materie. Den fysiske materie kan man let ødelægge. Det er kun et øjeblik's sag. Men den åndelige struktur, som mennesket har bygget op igennem flere liv, med særlige organer, der er fremragende udviklet, er slet ikke så let at bryde ned. Så det tager lang tid. Det foregår igennem flere inkarnationer. Fra den ene inkarnation til den næste synker mennesket ned, bliver mindre begavet, mindre intelligent, mindre følelsesfuldt. Det taber og taber og taber, stadigvæk, hvis det da ikke bliver rettet op undervejs.

18. De største laster, som menneskene har vænnet sig til

Noget af det, der i særlig grad vil komme til at gøre menneskene "åndssvage" i fremtiden, er selvfølgelig de største laster, som de har vænnet sig til i den nuværende tilværelse. De største laster, hvad er så det? Hvad er en last? En last er at handle aldeles tåbeligt med sine kostbare guddommelige organer.

Det er aldeles tåbeligt, at man drysser gift ind i sin mave, dér, hvor der skulle være sund og dejlig føde. Det er da tåbeligt, at man fylder sig op med giftige stoffer. Gør man da det? Ja, hvad er alkohol? Hvad er narkotiske midler? Alle disse giftstoffer er i vældig grad psykiske energier, som derfor indvirker direkte på de psykiske organer.

Man ser, at en hel masse mennesker ved tobaksrygning har vænnet sig til i en vældig grad at fylde deres lunger med giftige dunstarter. De vænner sig til, så at sige, ikke at kunne leve uden, at de skal have denne vældige giftige tilstand i deres lunger.

Nu begynder lægerne at sige, at det kan afføde kræft. Ja, det kan det rigtignok nemt afføde! Men det er ingenting ved siden af det, det laver på de psykiske organer! Man skal da ikke tro, at fordi det udløser sig i kræft, så er det slut dermed. Hvad betyder det, når en sådan kræftpatient dør? Tror man så, han er færdig? Det er han slet ikke! Er det nået dertil, at det er blevet til kræft, og det er blevet så alvorligt, så det myrder, det dræber, menneskets fysiske tilværelsessevne, så har det inde i den psykiske struktur lavet en underminering af åndedrætstalentet og en underminering af de talenter, der skulle skabe lunger. Det talent, på hvilket åndedrættet er baseret, er undermineret. Det bliver undermineret hver eneste gang, man tænder og ryger en cigaret.

Jeg har da ikke noget imod, at De ryger. Det er ikke nogen ond kritik. Jeg mener, at De gerne vil vide, hvordan tingene virker, De vil gerne have løsningen på de og de foreteelser, og så må jeg følge Dem. Og når jeg følger Dem, må jeg sige det om tobakken, og om spiritussen osv. Så må De forstå, at det er i al venlighed. Jeg vil ikke blive vred eller bitter på Dem, hvis jeg ser Dem med en cigaret ude på gaden eller et andet sted, blot De vil lade være med at ryge herinde i foredragssalen. Og ligeledes, at De spiser kød. Er det da så slemt? Det er slemt på den måde, at det at lave en sådan fejltagelse det ene liv efter det andet er med til at nedbryde det menneskelige væsen.

19. Vejen nedad fra liv til liv

Navnlig de narkotiske midler og alkohol virker i særlig grad ødelæggende på de åndelige legemer. Det ser vi jo. Ikke desto mindre er det sådan, at ved enhver festlig lejlighed, ved enhver indvielse, konfirmation og barnedåb, eller ved ethvert bryllup eller andre selskabeligheder, så er det meningen, at man skal skåle. Man skal drikke mange forskellige slags alkoholholdige drikkevarer, skønt man ved, at man bliver totalt forvirret. Man bliver forvirret i hovedet, og man bliver fjollet i sin tankegang.

Det er blevet til en vane. Det er en afsporing. Det er en udskejlse. Den er ganske uskyldig i det enkelte liv og ved det enkelte selskab. Men hvis De får lejlighed til at se perspektivet rullet op for Dem, og De kunne se ind igennem livene, så ville De se, hvordan det er en vej nedad. Et menneske, der var nået op på et meget højt stade, vandrer nu nedad og kommer til at blive lavere end dyret. Det er åndeligt selvmord! Det er et lillebitte skridt dér og et lille her. Måske er det kun et lille stykke i et liv, men når det så får et stykke til i det næste, og i det næste?

Hvorfor er børn sinker i skolen? Hvorfor er de ikke normalt begavede? Hvoraf kommer det? Fordi der også her er noget, der har nedbrudt talentkernerne, så de ikke har normal begavelse, ikke kan opfatte så hurtigt, og ikke kan følge med. Det er intelligensen, der er noget i vejen med, og det er hukommelsen, der kan være noget i vejen med. Hvorfor er mennesker ordblinde? Hvorfor er der så mange psykiske foreteelser, der er forkerte? Det er alt sammen selvmordsvirkninger. Det er alt sammen udtryk for, at der er en underminering i gang.

20. Giftige tankearter fører også til åndeligt selvmord

Hvis der i bevidstheden samtidig er giftige tankearter, – had og misundelse, bitterhed og vrede, stadig misfornøjelse med det og det, stadig kritik af det alt sammen, – så er der vældig fart i selvmordet nedad, for disse tankestoffer virker direkte skadeligt på de særlige organer i organismen, som er beregnede på disse stoffer.

Hver eneste skadelig tanke, der går igennem vor hjerne, har sin virkning på et eller andet organ, en eller anden del i vor organisme, således at det enten kan overdimensionere eller underminere kraften i disse felter. Normalt er det ikke. Det normale, den normale kraft, den normale krafttilførsel til de forskellige steder, sker igennem en virkelig ligevægtig, normal tænkning, en virkelig normal lykkelig tilstand, almindelig velværefornemmelse ved at være til. Det giver den normale livskraft rundt om i organismen. De forskellige svingninger, – fra hidsighed, altså vrede, og så op til voldsom ekstase måske i næste øjeblik, og så igen til hidsighed og vrede osv., – er voldsomme svingninger. Når disse så suppleres med de giftige

dunstarter og de giftige drikkemidler, og ligeledes en permanent forkert kost, ja, så er det ikke så vanskeligt at forstå, at det dog må medføre et resultat. Dette resultat kan ikke være, at det bliver en fuldkommen organismestruktur. Det må være det modsatte.

Og det ser vi også. Der er ingen mangel på beviser. Der er ingen mangel på kendsgerninger. Er det ikke således, at vi har masser af åndssvage der, hvor selvmordet er i sin kulmination? Og vi har en masse andre mentale sygdomme.

21. Viden om virkningerne af egne tilbøjeligheder

Her er det min hensigt bare lige at vise Dem selve kulminationen. Vise Dem, hvor farligt livet i virkeligheden er. Vise Dem, hvad det betyder, at De får lukket Deres bevidsthed op, og at De kommer til at leve i et horisontområde, der ikke kun omfatter det lille felt, De kan huske med den nuværende hukommelse, således som det har været gældende tidligere. Nu er De ved at begynde at gå ind i en struktur, ved hvilken Deres bevidsthed skuer ikke blot tilbage til Deres fødsel, men den skuer fremad i kommende liv, ligesom den er i stand til i dag at arbejde med analyser fra tidligere liv således, at De kan følge Deres nuværende foreteelser, Deres nuværende tendenser, Deres nuværende tilbøjeligheder, og De kan lære at se, hvilke virkninger de har.

22. Seksuelle afsporinger fører til ødelæggelse af bevidstheden

Hvad er det, der sker, når mennesker har lyst til at brænde huse af, har lyst til at se ild? Når det er rigtigt slemt, vil pyromaner helst have, at der er noget levende inde i det hus, som de ønsker at se brænde. De viger ikke tilbage for, at der er mennesker derinde. Det giver spænding!

Ligesom når man skal ryge, og når man drikker, så er det fordi den normale smagstilstand ikke er nær nok. Man skal have det voldsomt irriterende.

Når der er tale om pyromaner, så er det noget ved det seksuelle liv. Det, som skulle være det mest guddommelige, er blevet til et overdimensioneret begær. Der skal spænding til! Den normale spænding ved at se det modsatte køn, eller have en kønsakt på den naturlige måde osv., denne normale tilstand er blevet til noget, der er sovende. Den er alt for lidt spænding!

Det er ligesom en alkoholiker. Vil han bryde sig om noget mælk? Et glas mælk er ikke noget for ham. Eller et glas vand? "Nej, lad mig få en øl eller en bajer!" Sådan er det også med menneskenes seksualisme.

Det er ikke det værste. Det er meget, meget værre, når et menneske for at få sin seksuelle tilfredsstillelse, sin virkelige seksuelle udløsning, skal myrde. Han skal kvæle. Han skal se et andet menneske, der er i dødsangst, for denne spænding er det eneste, der skal til for at kunne få hans nerver til at reagere således, at han kan få udløsning. Han skal se lige det modsatte af, hvad der er livets mening. For det er livets mening med en seksuel udløsning, at det skal være en oplevelse af det tidligere "paradis". Den "himmel", som menneskene har forladt ved "uddrivelsen af paradiset", den skal de opleve lynglimtet af i den seksuelle forbindelse. Det skal være en kærlighedskulmination, men her er det blevet en helvedes-kulmination. Hvoraf kommer det? Det er blevet til sygdomme, der fører mennesket nedad imod ødelæggelse af bevidstheden. Her er det allerede umuligt for mennesket at tænke normalt. Det må søge tilfredsstillelse på denne måde.

Ser vi ikke tit, at der er kvælderdramaer, så her, og så dér? Er der ikke en voksende tilbøjelighed til at ville begynde at tage kvælertag? Hvad er det, der gør sig gældende med disse voldshandlinger?

Mennesker slår på mennesker, der ikke gør noget. Det er igen spændingsmomenter! Det er igen begyndende afsporinger af seksuel tilstand. Det er ikke, fordi disse mennesker er lavt udviklede. Det er de ikke! De er fremragende udviklede, men de er i den begyndende afsporing. Og sådan er det på mange områder. Hvad er det for noget, når voksne mennesker ønsker seksuel omgang med børn? Det er også en uhyrlighed. Det seksuelle livs tiltrækningskraft er mod det modne, det fuldvoksne, den fuldt udsprungne blomst. Det er ikke imod den begyndende lille knop.

23. Når det naturlige bliver til unatur

Ved en overdreven nydelse af et eller andet forsvinder det naturlige, og så må mennesket søge nye begær, for kraften kan ikke udslættes. Så søger det nye begær, og disse begær vil altid være unaturlige, fordi der findes ikke andet end unaturligt, når man går uden for det naturlige. På hundreder af måder kan mennesket komme ind i infiltrationer, hvis det ikke er klar over sin tilstand. Så kan det bringe det unaturlige videre og videre og videre, og så bliver mennesket ringere og ringere for hvert liv, og til sidst har det fået ødelagt hele sin psykiske struktur.

Vi skal ikke tro, at disse afsporinger giver lykke for mennesket. Disse mennesker kan måske græde og være ulykkelige bagefter, fordi de er fremragende udviklede på andre felter. De er ulykkelige over den magt, de er blevet en slave af, og som de har ladet vokse op ved at træne den, ved at dyrke den hele tiden, så det er blevet til kæmpetalenter på disse områder. Det skaber en vældig depression, rent bortset fra den konflikt, sådanne væsener kommer i med samfundet, hvis de bliver indelukket og kommer på psykopatanstalter eller i fængsler. Tidligere blev de henrettede og pint og torterede. Alt det er med til at ødelægge menneskets fornemmelse af det virkelige liv.

24. Udvikling af naturlige talenter

Det kan ikke helbredes pludseligt eller ved et mirakel. Det kan kun helbredes ved en ny tilvænning. Det kan kun helbredes ved, at disse nu udviklede, uhyrlige, unaturlige talenter for det og det er kommet over sin kulmination. Det er heldigvis således, at intet som helst kan komme længere end til en bestemt kulmination. Ligesom jeg nævnte før, vokser træerne op til en bestemt højde, så kommer de ikke længere. Sådan kan disse talentkerner, som opstår ved afsporing, helbredes, ligesom man kan tilegne sig en god talentkerne. Man kan blive dygtig i musik, få vældige talentkerner for musik. Man kan få talentkerner for sang. Man kan få talentkerner for at male og tegne.

Således får man talentkerner for at være mordbrænder, talentkerner for at kvæle, finde på de mest raffinerede sadistiske måder at få sin tilfredsstillelse på. Man får vældige talentkerner, bliver geni i at være djævelsk, i at have djævelsk bevidsthed. Det lyder voldsomt, men sådan er det!

25. Menneskene går i blinde i det daglige liv

Verden er, som den er, fordi der ikke tidligere har været nogen åndsvidenskab. Menneskene går i blinde i det daglige liv. De får at vide, hvordan man bygger en bro, hvordan man bygger et hus, hvordan man kan lave en flyvemaskine, og hvordan man kan lave maskiner, der kan spy nyttegenstande ud i millionvis.

Men de ved ikke, hvad det er, de foretager sig i deres tankeverden, eller i deres indtagelse af mad, eller i at ryge og drikke. De ved ikke, hvad det er, de foretager sig. De ved ikke, om det er noget, der er godt. De synes, at det er dejligt, og tror, at det er godt. Der må en helt anderledes iagttagelsesevne til, en helt anden viden må der til, for at menneskene virkelig kan blive til det, de skal blive, "mennesket i Guds billede". Der er således farer nok rundt omkring mennesket. Men det er ingen sag, når mennesket bare når så langt frem, så det begynder at forstå tingene, begynder at være med i analyserne, begynder at fornemme "livets tale"

Så er det ingen sag, for det er ligesom på det fysiske plan, når et menneske begynder at forstå, hvilken kost, der vil være den rigtige, og hvilken dannelse, et menneske må tilegne sig osv. Der kan det jo lave sin tilværelse om.

Således kan det også lære på det åndelige plan, når det er nået frem til det stadium, at det har begær efter at få viden, begær efter at komme til sandheden. Og det har en hel masse mennesker i vore dage. Nu er de modne til den store sandhed, og derfor bliver den åbenbart her i verden.

Det er ikke livets mening, at vi skal blive ved med at have åndssvageanstalter. Det er ikke livets mening, at vi skal blive ved med at have mennesker, der i den grad rent i blinde spiller hasard med deres egen livsoplevelse. Det er meningen, at vi skal blive til vældig logisk tænkende, kloge individer, der kun kan udstråle kærlighed, der kun kan fornemme, hvordan livet skal leves. Det er det, der er meningen.

26. Mennesker med nedbrudt følelse

Vi ser, at det heller ikke er blot det med, hvordan vi opfører os over for vore omgivelser. Sådan et individ, som nu er mordbrænder, eller er kvæler, eller er sadist, eller er gangster osv., sådanne væsener er en uhyrlighed for samfundet. Men de er også en uhyrlighed for dem selv. De er mennesker, der er fyldt med talentkerne for at myrde og dræbe andre, og som har nedbrudt deres følelse, deres fornemmelsesevne således, at de kan nænne at gøre ting, som de i virkeligheden ikke kunne nænne, hvis de var normale. Sådanne mennesker ødelægger også deres egen organisme, fordi den ikke er bygget til at have disse tankearter, som er beregnede på løver og tigre, beregnede på rovdyr. Når menneskene i den grad vænner sig til at befordre sådanne tankearter, så er det soleklart, at de får en sørgelig usund organisme til sidst.

Vi kan godt se gangstere, der er meget flotte og udhalede i fint tøj og luksusbiler, som er resultatet af deres plyndringer og røverier. Men hvordan havner disse mennesker til sidst? Se dem i det næste liv, og i det næste liv! Så vil De se nogle sølle elendige svæklinge, der mere og mere er faldet for drikkeri, der mere og mere er kommet ud i intellektuelle sygelige tilstande. De ser, hvordan den jordiske straf ikke betyder så meget. Den er kun en nødforanstaltning, en mur, man lige midlertidigt har sat op for de dyriske naturer i menneskene.

27. Der skal åndelig videnskab til

Der skal en helt anden ting til. Der skal viden til. Havde vi ikke materiel videnskab, kunne vi ikke bygge de materielle vidundere, som menneskene bygger. Og når vi ikke har åndelig videnskab, så kan vi ikke vide, hvordan det fuldkomne menneske virkelig skal leve. Så kan mennesket ikke vide i dag, hvordan det skal handle.

Derfor er det netop, at erfaringerne, sygdommene, sindssygdommene, åndssvagheden, råber og skriger frem imod menneskene: "Tag dig i agt! Vogt dig! Pas på! Sådan vil du også blive! Sådan vil du blive, hvis du fortsætter på den måde!" Da gælder det om ikke at stikke fingrene i ørerne og ikke høre. Det gælder om at åbne ørerne og med alle sanser suges til sig, hvad der er at få at vide, for derved kan man så få bugt med sig selv. Så behøver man ikke at komme ned til denne kulmination af mørke, hvor man kommer i en tilstand, hvor – så at sige – alle de ødelagte talentkerner må fjernes fra individet, og det må begynde at vokse fremefter.

28. Nye talentkerner begynder at blive til

Der sker nemlig det, at når et menneske kommer i en så skrækkelig tilstand, så står den normale tilstand stadigvæk som noget vældigt lysende, som bliver mere og mere dragende i dets bevidsthed. Det kommer i en længsel, en voldsom hunger efter at kunne være normal.

Det er dette lys, denne lyskilde, som på guddommelig anordning er til stede i alle levende væsener. Det vil betyde forvandlingen, altså vendepunktet, således at der efterhånden er blevet en lede ved den afsporede tilværelse. Lyset skinner mere og mere frem. Væsenet længes efter at blive fuldkommen, og så begynder det at bygge sin tilværelse op.

Nye talentkerner begynder at blive til, men de kan ikke bygges op på ét liv. Der må både tre og fire liv til. Men de vokser for hvert liv. Det kan vi tydeligt se. Der er mennesker, der er mere eller mindre åndssvage. Man kan iagttage alle stadierne, når man får lært symptomerne at kende og ved, hvordan de virker.

Vi ser, at det alt sammen er til stede her. Det er en umådelig opslået bog. Det er en kolossal undervisning, som livet giver menneskene, efterhånden som de lærer at kunne læse og kunne forstå denne bog, som er selve livets udfoldelse.

Netop fordi man således ikke kan leve, som man vil, netop fordi livet kræver en bestemt måde at leve på, ja, så er der mulighed for, at mennesket med sin vilje og med sin energi og kraft, og med sin lyst og længsel, kan bygge sig selv op og blive til det fuldkomne væsen i "Guds billede".

29. Du skal elske Gud og din næste

Hvordan er så vejen, hvis man skal sige det så kortfattet, som det kan gøres? – Ja, da kan man sige, at det allerede er sagt tusinder og atter tusinder af gange. Er det ord, der er forløsende over for alle afsporinger, ikke netop dette ene ord: "Du skal elske din Gud over alle ting"? Det vil altså sige, at du skal lære at forstå, at det er livsudtryk, at det er en guddommelig tale, der er omkring dig, – i dine medvæseners ulykkelige tilstande, i deres lykkelige tilstande, i naturens kræfter, i naturens opbygning, i den logik, der er i det hele. Der skal du lære at se, at der er en levende kraft bagved, en Guddom, som igennem en logisk plan udstråler sine manifestationer.

Dernæst "skal du elske din næste, som du elsker dig selv". Du skal være til glæde og velsignelse for alt, hvad du kommer i berøring med. Og det er ikke alene omgivelserne: mennesker, dyr og planter. Det er også mikrovæsenerne i væsenets eget indre, som det må elske, og det må derfor aldrig nogen sinde indtage skadelig føde, skadelige drikkevarer, skadelige tanker, for så elsker det skam ikke de mikrovæsener, der er i dets eget indre, så bliver her et helvede eller sygdom og elendighed.

Disse sætninger af Verdensgenløseren er det virkelig store facit, er den virkelige kolossale ledesky, den lysende sky, der går foran. Det er, som han siger: "alle loves fylde".

Jeg tror, De nu har fået et lille indblik i at se, hvordan man kan være til glæde og velsignelse for alt, hvad man kommer i berøring med, både uden om os og inde i os.

Jeg tror, at De har fået lejlighed til at få en lille fornemmelse af, hvorledes De her har lige akkurat det "kompass", efter hvilket De kan blive til "mennesket i Guds billede".

Artiklen er en gengivelse af foredrag, som Martinus holdt en aften i 1954. Foredraget blev optaget på bånd, og båndafskriften er bearbejdet af Aage Hvolby og godkendt i rådet 21.01.1997. Som det fremgik af manchetten i Kosmos nr. 2, 2000, hvor artiklen blev bragt første gang, blev ordet "organ", som Martinus i foredraget anvendte sideordnet med ordet "legeme", konsekvent anført som "legeme", når det var udtryk for den organisme-struktur, hvorigennem de enkelte grundenergier styres og ledes. Dette er nu ændret tilbage til ordlyden fra afskriften. Første gang bragt i Kosmos nr. 2, 2000. [Artikel-id: M2645.](#)

[Dansk oplesning av dette](#)